

INGEZONDEN

HET ZIEKENFONDSCONFLICT

BALLADE VAN DE NEDERLANDSCHE TANDARTS

(met oprechte excuses aan J. W. F. Werumeus Buning)

Er waren drie grooten van Gods gena
Waar de student van hoort
Pupillen van Sint Apollonia
En de tandarts boorde voort.
Van Miller en Black en Kantorowicz
Heeft de student met vreugde gehoord
En al leek het ook allemaal voor niets
De tandarts, hij boorde voort.
Eens heeft hem een rivier gewenkt
Wijl er iets te leeren viel.
Toen heeft hij haar water met fluor gedrenkt
Van Culemborg tot Tiel.
De Fondsen liet dit alles koud
Geen caries baart hun zorg,
Voor hen stroomt het water, zoet of zout
Van Tiel naar Culemborg.

Vier honderd boren doen Utrecht dreunen
En nóg een paar honderd Groningen.
Maar geen boor kan zóó in het donker kreunen
Als de docenten in hun woningen.
Den patient hebben de Fondsen zijn recht ontzegd
Zijn bede om hulp gesmoord.
Maar de tandarts bracht dit in 't gevecht
Want hij had hun kreet gehoord.

Eén boorde er voor de laatste maal
En hij juichte toen hij viel
Want hij stierf voor een prachtig ideaal
En God heeft nu zijn ziel.
De tandarts boort onverdroten voort
Maar kom niet zijn vak te na
Want dàn wordt verwoed zijn stem gehoord
Van Vaals tot Appelscha!

Men heeft zijn werk verdacht gemaakt
Getwijfeld aan zijn woord
Maar hij heeft voor de patient gewaakt
Want de tandarts, hij boorde voort.
Hij heeft toen gestreden voor d' eer en het recht
Gestreden met zijn groep
En hij kreeg wat hij wenschte en dat was niet slecht:
't Was de Vrijheid van zijn Beroep!